

F. MERT ERDOĞAN • Siren Sesleri

FURKAN MERT ERDOĞAN 1994 yılında Glasgow/Birleşik Krallık'ta doğdu. İlköğrenimini Antakya'da, liseyi Adana'da tamamladı. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun olduktan sonra ilk görev yeri olan Kars İl Ambulans Servisi Komuta Kontrol Merkezi'ne atandı. Aynı zamanda Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Sosyoloji ile Fotoğrafçılık ve Kameramanlık bölümlerinden mezundur. Bir süre Tekirdağ İl Ambulans Servisi'nde ambulans hekimi olarak görev yaptı. Bir süre Tekirdağ ambulans hekimi ve Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Nöroloji asistanı olarak görev yaptı.

İletişim Yayınları 3255 • Bugünün Kitapları 275

ISBN-13: 978-975-05-3446-1

© 2023 İletişim Yayıncılık A.Ş. / I. BASIM

1. Baskı 2023, İstanbul

EDİTÖR Tanıl Bora

YAYINA HAZIRLAYAN Begüm Hazar Keleş

KAPAK İLLÜSTRASYONU ve KAPAK Rüya İğit

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Yağmur Yıldırım Bayrakçı

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

F. MERT ERDOĞAN

Siren Sesleri

Ambulans Hikâyeleri

Sevil Pala ve tüm sağlık emekçilerine...

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ 9

SİREN SESLERİ 13

- İSTASYON 13 • SAVCI 15 • SARHOŞ 20 • İTİRAF 21 • KOL 22
KÖPRÜ 23 • KÖPRÜNÜN AYAĞI 24 • KÖPRÜNÜN DİĞER AYAĞI 25
ARREST 26 • ZOMBİ 27 • YAN ETKİ 27 • ŞİDDET 28 • MADDE 29
FİL 30 • BIÇAK 31 • YURT 32 • SARIMSAK 33 • ALZHEIMER 33
NEZAKET 34 • MUTLU NÖBET 35 • REFAKAT 36 • ÇIKIK 37
BAYKUŞ 38 • MÜPTEZEL 39 • BAŞAK 40 • TARLA 40 • İLAÇ 41
YAKINLIK 42 • BORNOZ 43 • SON 43 • SALİH 44 • MERCEDES 45
TEŞEKKÜR 46 • MÜDAVİM 47 • DEDE 48 • LEYLA 48 • KAVGA 49
PAZARDA 50 • HAFIZA 50 • İNCİR 52 • ROMANYALI 52 • ASPİRE 54
SOKAK 54 • PASTACI KIZ 56 • ARAÇ 57 • ÖLÜ ADAM 58
NEVROZ 59 • İSTASYONDA 60 • ADLİYE 61 • KADIN 62
ÇİNGENETOWN 63 • ENGEL 64 • PROFESÖR 65 • ÖRDEKLİDERE 66
KÖR ADAM 66 • KRİZ 67 • TURŞU 68 • BAKLAVA 69 • SİGARA 71
BAĞIMLILIK 72 • COVID + 72 • KANAMA 73 • HAYIRSIZ EVLAT 74
YARA 74 • TİLKİ 75 • APO 76 • CENGO 77 • İĞNE 78 • GERÇEK 78
AYAKKABI 81 • KÜLLENMEMİŞ AŞK 84 • KUM 86 • İNTİHAR 87
TAKSİ 88 • İLGİ 89 • SONUÇ 90 • BALON 91 • ÇETİK 93 • YANGIN 95
SURİYELİ 96 • ASALET 97 • KAPALI 98 • ECEL 99 • TÜMÖR 100
YANIK 101 • RÜYA 102 • ANEVİRİZMA 104 • BEDEL 105
GENÇLİK 108 • TRAVMA 108 • SİYAH BANT 109 • SONDA 110
BOYUNLUK 111 • ZENGİN 112 • JANDARMA 113 • DÜŞÜNCE 113

MYASTENİ 114 • DÖNÜŞ 115 • HAYIR 116 • PANDEMİ 117
İHBAR 118 • KÂR 118 • ASKERİYE 119 • YARA 119 • NİYET 120
EVDE OLMAYAN KADIN 121 • SABİR 122 • ŞABAN 123
YOK BİRİ 125 • SIKINTI 126 • PARLATICI 127 • GERÇEKLİK 127
YAĞMUR 128 • METİN 129 • GAZ 130 • SİGARA 131 • PANİK 131
VİRÜS 132 • TANSİYON 133 • İLKOKUL 134 • ACİLİYET 134
BARBAROS 135 • BANYO 137 • AGRESİF 138 • MANYAK 139
OKSİJEN 140 • İLAÇ 141 • UĞUR 141 • SÜTLAÇ 146 • BEL 146
PIHTI 147 • ÇAYDANLIK 148 • HASTANE 149 • BAYRAM 150
BAKLAVA 150 • BİTİK 151 • ORADA 152 • MUTLULUK 154
AYLAKLAR 154 • KEMİK 155 • İŞ 155 • ŞİKÂYET 156 • DERT 157
KURYE 159 • AYTEN 159 • YEMEK 160 • ÇOPLUK 161 • YALAN 162
GEBELİK 162 • TOPAL 163 • OKUL 164 • BAĞIMLILIK 165
ÖZ BAKIM 166 • KERVAN 168 • PAZARCI 169 • MONİTÖR 170
PANSUMAN 170 • BİSİKLET 171 • OLTACI 172 • ASTİM 173
YANIK 174 • ADRENALİN 175 • SARAY 176 • F 176 • DETERJAN 179
ADALET 180 • MAÇ 183 • MANYAK 185 • HÜZÜN 187 • TATLI 189
BOŞLUK 190 • AÇLIK 191 • UTANÇ 192 • PANİK 193 • GENÇLİK 195
ÇİFTLİK 196 • KARAKOL 197 • HUZUR 198 • VİŞNE 200
HAYIRLISI 201 • KANSER 202 • KALP 203 • PRENSES 204
VERTİGO 205 • ÖLÜM 206 • KOVA 207 • MUHABBET 208
ATEŞ 210 • ENGELLİ 211 • AĞIZ 212 • BOĞULAYAZMA 213
BABA 214 • MEZARLIK 214 • DEFİN 215 • HİS 216 • DOĞUM 217
KAYNAK 218 • FOTOĞRAF 219 • BABAYİĞİT 220 • KANAMA 221
ASTİM 221 • GÜNEŞ 222 • ZATÜRRE 223 • CEP 224 • HASTALIK 224
DİLALTI 225 • TAHMİN 226 • BEDAVA 226 • AYNA 227 • HAYAT 228
CAM 228 • SIKINTI 229 • PROSPEKTÜS 230 • VİCDAN 231
ÖLÜM ORUCU 231 • KUSUR 231 • NAZAN 231 • PARMAK 232
RİSK 232 • GÜÇ 233 • MENENJİT 233 • TEYZE 234 • MÜLTECİ 234
BEBEĞİM 235 • YARALI 235 • PETROL 236 • İKNA 236 • ÜÇ 236
NİŞAN 237 • VUKUAT 237 • ÇİFTÇİ 238 • ISIRIK 238 • KABIZ 239
MÜZİK 239 • KURŞUN 240 • İHBAR 240 • TAŞIMA 241 • PALYATİF 241
YOZGATLI 242 • TANIK 242 • RENK 243 • KIZ KARDEŞLER 243
MUAYENE 244 • SVO 244

Son Söz 247

SUNUŞ

Benim için asla sıradan bir iş olmadı zıkkım. Basit olmadı. Ev ile işi birbirinden pek ayıramayan biri olarak, insanlar arasında da ciddi ayrım yapmam. Bu, zararı herkesten çok bana verdi. Yalnızlık, öncelikleri beraberinde getirir. Burada önceliğim insan oldu. İnsan olmayanlarla işim olmadı. Tabii, birçok imtihandan geçerek. Biri, duygularından tamamen arınık olarak yaşamına devam edebilir mi? İşte, bunu yaşadım. Her şeyi birbirinden ayırmanın insanı ne kadar rahatlattığını gördüm. Alman disiplini dedikleri bu olsa gerek: Evde ev, iş zamanı iş. Sevgisini, yalnız çocuklarına ve sevdiklerine verenlerin mutlu olduğu düzen bu. Gerisine karışma. Öyle olmuyor ama, hakikaten. Bütün sevgisini biraz paylaşan birinin huzuru bulması zor geliyor bana. En çok değeri veren en çok incinir. Kulakları tıkmak mutluluktur. Asıl mutluluksa beceri işi. Bu iş bana mutluluk vermiyor artık: Ama tuhaf biçimde içimdekilerle yüzleşme, duyguları daha yoğun yaşamama neden oldu. Çıkardığım dersler, yollarda topladıklarım; belki de aradığım hikâyelerdi beni ben yapan. İnsanların niyetleri, tipleri, yalanları: Her biri hayatın birer gerçeği. Hayatta alışamadığım tek şey işim oldu, işle imtihan oldum. Her nöbet, hayatımda ilk defa nöbet tuttuğum hissiyatını verdi bana. Ne olduğunu hiçbir zaman anlamama

dım. Her vaka kendine özgü. Sürpriz gibi, hangi yumurtadan ne çıkacağı belli olmuyor. Her talebin, her ambulans çağrısının temelinde bir nedeni, bizi oraya getiren sebebi var. Bir şeyi önü ve arkası, eğrisi ve doğrusu ile değerlendirmek gerekir. Zaman dan bağımsız kalınabilirse, kişi de zincirlerini kırma noktasına gelir. Bunları sürekli deneyimlemek açıkçası biraz beni rahatlattı, özgürleştirdi. Kişileri, olayları birbirine benzetti.

İnsanlar acı duyduğunda, acılarını kesebilecek merhem ararlar: Bu illa madde olmak zorunda değil. İnsan, sözleriyle de dindirebilir acıyı. Noktalanma arzusu, insanın en temel problemlerinden biriymiş gibi geliyor bana. Noktadan kastım varlık. Sağlık hizmeti, bir parça bunu sunuyor gibi: İyileşmeyi. Var olmak, iyi olmaktır bana kalırsa, fazlası değil. Peki iyi nedir? Hastanın isteğini, acısını dindirecek her şeyi ayağına getirmek yerine; biraz da arzularını uzatan zirvalıkları kestirip atacak keskin bir bıçak lazım ona. Cerrahi müdahale, yalnızca dokulara, organlara yapılmaz. Bazen de duygulara uygulanır. İnsanı derinden yaralayan, içindeki kanı akıtan neden her ne ise oraya atılacak bir kesi, dikiş, eksizyon; yahut cerahatin boşaltılması, ruhsal manada dindirebilir acıyı. Fakat gerçek şu ki acı, insan yaşadığı sürece olacak. Tarihte insanın katlanabildiği acıları tahayyül ettikçe karnıma ağrı giriyor. Girecek. Hayatım boyunca geçmeyecek, yaşamının sancısı bu; hayatta kalmanın, asla yeniden doğmayacak bir çocuğu içinde yaşatacak olmanın.

Acı, bedenden ruha doğru akış gösterir, bir yerleri mutlaka tıkar. İşte, o yolu açacak olan insanın kendisi. Kendine yetemediğinde başkası. Yetemeyebilir, tabii. İnsan acizdir. Vücut ısısı bir derece düşsün, ya da çıksın: Hemen düşünleşiverir. Bir başkası olarak kendim olmak; beni en çok kabuğumdan çıkmaya zorlayan buydu. Ben kendimi bırakmak istemeyen biriydim. Kimse dünyasından, anne karnından vazgeçmek istemez. Doğru. Ama yaşam hep de mecbur bırakır buna. Size burada sunduklarım, benim küçük, sınırlı penceremden gördüklerim. Şunu da unutmamak gerekir; çerçevesi olmayan eve güneş girmez. Çünkü pencereyi pencere kılan çerçevesidir. Güneş girmeyen eve de doktor girer, haliyle. Oradaki doktor be-

nim işte, çerçeve de sizsiniz, sizin evinize kadar geldim, buyur ederseniz. Eğer bir gün gerçek bir 112'ci ile karşılaşarsanız, onun ağzından dinlersiniz hikâyenin aslını, o zaman dudaklarınız uçuklayabilir. Bir bardak çay ikram etmeyi çok görmeyin ona. Burada yazılanlar, nasıl diyeyim, belki benim sadece anlamadıklarımıdır. Belki bir yerlerde hâlâ yaşanmamış hikâyelerdir. Ben de onların peşinden gitmeye devam ediyorumdur. Hayatımda bir savaş görmedim ama, görseydim muhtemelen hissettiklerimden daha kıymetli olmazdı. Asıl savaş içeride yaşananlardır. Zorluklar bana ısırmayı öğretti. Tat duyum böyle gelişti. Yok sayılmak, beni var kıldı. Değersizlik, dövüş kabiliyetlerimi geliştirdi. Olumsuzlukları sineye çektim; fakat hiçbirini görmezden gelmedim. Yapabildiklerimi yaptım. Her şeyi içimde biriktirdim. Bu birikimlerden dersler çıkardım. Burada yazılanlar uzun, upuzun bir romanın kısa, çok kısa bir özeti olabilir ancak.

Ambulans, beni hep başka evlere taşıdı. Hikâyelerin, kavgaların ortasında bıraktı. Mecburen bir başkası oldum: Ama ben yaptım yine bunu kendime. Ben, benim; tıpkı herkes gibi! Bilinmezliğin ortasından sıyrılıveren bir toz parçası. Kendine yabancılaşan bir dünya yerlisi. Biri, kendi meşrebince yabancılaşır kendine. Ötekiler yalnız birer aynadır. Tarih bu. Antropoloji. Olgunlaştıkça tercihleri, yönlendirmeleri, kontrolü ve gücü eline alır kimse. Bir işin sorumluluğunu almamak gibi lüksü yoktur insanın. Görünmez bağlarla bağlıdır herkes birbirine. Birinin etkisi, diğerinin tepkisine neden olabilir. Birini aşağılasan, o da ötekini aşağılar bir yerde. Birine kızarsan, bu suçluluk doğurur. Suçluluk ile büyüyen biri, kontrolsüz öfke ile şiddete, kırıcı sözlere başvurur. Gördüğünü gösterirsin. Ektiğini biçersin, ben demiyorum bunu. Hayatta her şey birer birikim, dönüşüm ve sunum meselesidir. Benim meselem sağlıklı. Bunun dışında başka işlerle de, sağlıklı bakışı kavrayabilmek için de çok uğraştım. Kendi zihnimi, derinlerimi yeterince bulabilirsem, diğerleriyle de sağlıklı ilişkiler kuracağımı düşündüm. Kendisiyle doğru bağ kurabilen biri, başkalarıyla doğru bağı doğal olarak yakalar. Sanat dahi, birey için faydalı olanın dolay-

lı biçimde topluma dokunması gibi geliyor bana. Birine faydası dokunmak isteyen herkes önce kendine bakmalı. Zorla kimseyi değiştirmemeli. Değişmeyen şeyler için sabır göstermeli. Değiştirmek için çırpınıp boğulmaktansa, değişmeyenler üzerine kafa yorup gidenlere yas tutmalı. Daha çok yol vermeli, daha çok yol almalı. Daha çok ağlamalı, daha çok sevinmeli. Hayatın huzuru biraz da böyle gelir, birinden biri olmazsa olmaz.

Bilinçli veya değil her seçim, arkada kalanların birer özetidir. İnsanın bütün sonucu belleğinden, akıl süzgecinden gelir. Çok okursam, etkili bir cümle kurabilmek içindir. Şiir, tarifsiz bütün duygulara çizik atılmış birkaç mısradır. Dünyayı gezersem, bu eninde sonunda bana bir ürün verir: En kötü birine bir yerlerden bahsetmiş olurum. Söz de bir üründür aynı zamanda, değiştirme gücüne sahip etkili bir ürün. Dinlenmek için hayatta en kötü bir şansımız olmalı. Muhabbet için. Zaten hayat muhabbettir, fazlası değil. İşte yaşadıklarım, sizlerin beni duyabilmesi için geriye dönüp baktığım bir fırsattı benim için. Burada yazılanlar, hatırlayabildiklerimin sonu ya da bir başlangıcı. Her şeyin özü başlangıca dayanır. Başlangıçtan itibaren yaşadıklarımız, hafızamız, arzularımız: Bizi biz yapan bu. Doğru bağlar kurmalı! Derinlerimizle; sonra o muhteşem büyüyle sarmalanan kökleri kucaklamalı! İşte, nasıl kendimden kaçıp da kendime geldiğimin, ah, gelişimin bir sonu olmadığını özetinin de özeti bu. Dönüyorken, kendimi burada noktalıyorum. Bir hekim; yahut sağlık işçisi olarak aşağıda yazdıklarım da sizi noktalayacak mı, bakalım. Bir gün karşılaşmak ümidiyle.